

Pomáhali mu ovládat počasí – možná bys nám mohl vysnit krátké ochlazení.“

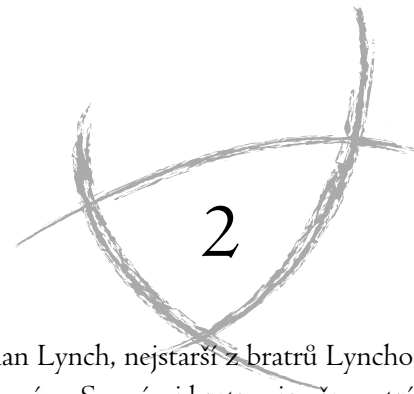
„Ha.“

„Taky předpovídali budoucnost,“ dodal Gansey a obrátil se na Blue.

„Na mě nekoukej,“ odtušila. O tom, že ona jasnovidecké nadání postrádá, každý dobře věděl.

„Nebo pomáhali jemu, aby mohl budoucnost předpovídat sám,“ pokračoval Gansey a jeho slova sice nedávala moc smysl, ale naznačovala, že se jí snaží udobřit. O Blueině vznětlivé povaze a schopnosti umocnit jasnovidecké nadání ostatních taky každý dobře věděl. „Vyrazíme?“

Blue si pospíšila a zvedla dalekohled ze země dřív, než se k němu dostal on – načež po ní bleskl pohledem –, a ostatní chlapci posbírali mapy a foťáky a měřiče elektromagnetického záření. Pustili se dál podél dokonale rovné energetické linie, Roman při chůzi nespouštěl zrak ze svého letadla a Motorovky, bílého a černého ptáka na pozadí blankytně modré střechy světa. Zatímco kráčeli travou, prohnal se jejími stébly náhlý závan větru a přinesl s sebou vůni tekoucí vody a kamenů skrytých ve stínu a Blue naplnilo nadšené vzrušení, protože věděla, že magie je skutečná, magie je skutečná, magie je skutečná.

Declan Lynch, nejstarší z bratrů Lynchových, nebyl nikdy sám. Se svými bratry sice čas netrávil, ale sám nikdy nebyl. Byl jako perpetuum mobile poháněné energií ostatních lidí: tu se v bistru prodávajícím pizzu opíral o stůl svého kamaráda, tu ho nějaká dívka zatahla do výklenku s dlaní přitíštěnou na jeho ústa, tu se zase smál nad kapotou mercedesu nějakého staršího muže. Shluky lidí kolem něj působily tak přirozeně, že nešlo poznat, jestli je Declan magnetem, nebo přitahovanými železnými pilinami.

To pro Šedého muže představovalo ne zrovna zanedbatelnou překážku při hledání vhodné příležitosti, kdy by si s ním mohl promluvit. Většinu dne musel strávit potloukáním se kolem areálu akademie Aglionby.

Čekání nebylo vyloženě nepříjemné. Škola skrytá ve stínu dubů Šedému muži docela učarovala. Kampus působil leda byle úctyhodně tak, jak to dokážou zařídit čas a bohatství. Budovy internátu byly prázdnější než během školního roku, nebyly však úplně prázdné. Zůstali v nich synové výkonných ředitelů, kteří byli na cestách do rozvojových zemí, kam se jeli nechat vyfotit pro vylepšení své image, a synové punkových hudebníků toho času na turné, na němž je doprovázely těžší věci než neplánované sedmnáctileté potomstvo, a synové mužů, kteří jsou mrtví a už nikdy je neprijedou vyzvednout.